

PARAULA I VIDA

Des de l'Església atenem un 10% de la població

No buscant l'auto-complaença, sinó amb ànim de prendre consciència del que estem tirant endavant des de l'Església a Espanya i per tal d'informar amb transparència la societat, va ser presentada fa poques setmanes la **Memòria auditada d'activitats 2016**. Aquest era i és un compromís que va adquirir l'Església i té a veure amb la seva raó última, que és explicar la seva tasca. El que hi sobresurt és la dada que l'Església catòlica a Espanya atén 4,8 milions de persones, o el que és el mateix un 10% de tota la població. Ha de ser considerada, per tant, un pilar de la societat espanyola per la gran tasca educativa, assistencial, cultural, conservadora del patrimoni o generadora d'ocupació amb què complementa el suport espiritual dels seus fidels.

Cal agrair el recolzament dels 8,5 milions de contribuents que marquen la casella de l'Església en la declaració de la renda i que va permetre que el 2016 s'aportés la xifra rècord de 256,7 milions d'euros, un 2,82% més que l'any anterior. Tot i que la xifra és important, aquests fons que els contribuents assignen, suposen només

el 24%, una quarta part, del finançament total de les diòcesis. Els fidels, amb les seves aportacions i donacions voluntàries, porten el pes més gran, un 36% del total. L'Església va rebre en donatius 335 milions d'euros i es pot dir que les aportacions voluntàries dels fidels segueixen essent la principal font de finançament de l'Església, encara que existeixen diòcesis petites i rurals que no es podrien sostenir sense l'assignació que prové de l'IRPF i del Fons Comú Interdiocesà. L'Església rep diners dels ciutadans que lliurement així ho decideixen, però després els reverteix en la mateixa societat i arreu del món de forma ben àmplia, i tres vegades més.

Convé que els mateixos catòlics sapiguem que els centres socials i assistencials de l'Església per mitigar la pobresa i atendre la gent que estan en situació d'exclusió social han augmentat un 71% des de 2010, passant de 5.337 centres als actuals 9.110. Així mateix, per sostenir el seu patrimoni, les diòcesis el 2016 van destinar 71,14 milions d'euros a projectes de construcció, conservació i rehabilitació, que després repercuteix en pelegrinatges i turisme. En el camp de l'educació, l'Església té un paper re-

levant, no només per l'estalvi que els col·legis concertats catòlics suposen per a l'Estat (2.559 milions d'euros), sinó també pels beneficis als alumnes i famílies. Per cada euro que es va invertir en educació catòlica, la societat va rebre'n 4,1 euros. Tenim el treball continuat i les activitats de les més de 23.019 parròquies, de les quals més de la meitat en àmbits rurals. En totes elles s'hi celebren 9,5 milions d'eucaristies a l'any, i hi assisteixen més de 8,3 milions de persones. A aquestes tasques els sacerdots i voluntaris dediquen cada any 46,4 milions d'hores.

Tot això ¿farà reflexionar aquells que posen traves en comptes d'ajudes a aquesta tasca tan capil·lar i extensa de les comunitats eclesials? Ajudar l'Església, mantenir-la, valorar-la en la seva justa mesura és una realitat positiva, perquè a través de les comunitats eclesials moltes persones poden viure la seva vida espiritual i sacramental, que és la primera i gran missió, però també reben serveis i ajuda, especialment en moments de dificultat, i solucions a carències socials, amb presència dels valors cristians.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Mons. Vives presideix la Trobada de Residències a La Seu d'Urgell

La 17a Trobada esportiva de Residències de gent gran de Cerdanya, Alt Urgell, La Seu i Andorra que es va celebrar el 16 de juny, a la Llar de Sant Josep de La Seu d'Urgell, fou presidida per Mons. Joan-Enric Vives. En un ambient molt festiu les 8 residències van competir esportivament amb proves adaptades a la seva edat, i van poder gaudir de l'esportivitat, l'amistat, la perícia i el reconeixement dels altres, valors essencials en aquesta trobada pirinenca, acompanyada pel bon temps, en la que van participar 300 persones.

Hi van ser presents la Secretària d'Estat del Ministeri de Benestar Social del Govern d'Andorra, la Regidora de Benestar Social de l'Ajuntament de La Seu d'Urgell, i els membres del comitè organitzador.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Un comiat esperançador

Coincidint amb una estada temporal per estudis que es perllongà dos anys, un sacerdot sud-americà acompanyà un grup de monitors d'un centre d'esplai. Integrat en la dinàmica i en les activitats, també en el grup d'educadors, era sempre proper i disponible personalment o mitjançant les xarxes socials. Acabada l'estada, s'acomiadà d'ells amb una carta en la qual abordava un seguit d'aspectes: «He anat descobrint que molts de vosaltres heu participat en les activitats del centre d'esplai des que éreu infants i que feu realitat la frase evangèlica "De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc" (Mt 10,8). Continueu fent-ho amb generositat i esperit de servei des de l'amor.»

La potenciació de la pregària personal i de grup ha estat una fita important per al consiliari: «Valoro molt la pregària dels monitors que precedeix l'activitat de

cada dissabte. És un espai de qualitat espiritual que s'ha de cuidar i protegir. Tingueu cura, també, de la pregària trimestral llarga i del dia de recés de Quaresma, treballeu-hi explícitament la figura de Jesús de Natzaret mitjançant els evangelis, aprofundiu-hi. La resta, deixeu-ho a l'acció de l'Esperit i a allò que mogui en el cor de cadascú. Són experiències que obren a un mateix, als altres, a la natura i al món i afavoreixen la trobada amb Déu. Partiu del fet que el Pare de nostre senyor Jesucrist convé descobrir-lo i experimentar-lo com a alliberador, com el Déu que allibera Israel dels egipcis». No hi falta una reflexió i un consell: «Alguns dels vostres companys monitors no són explícitament creients. Els creients procureu, sense perdre especificitat, que se sentin còmodes entre vosaltres i fraternalment acollits. Mostreu-los l'horitzó de vida

que Jesús proposa. Molts no tenen conflicte amb Ell, el que sí que hi ha és desconeixement, ignorància i desconexió. Aneu a les fonts, parleu de Jesús des de l'Evangeli. Treballar la persona de Jesús, qui és, els seus hàbits de silenci i pregària, per allò que tot el que demaneu en nom meu, Ell us ho concedirà. Apropar els companys a Jesús com en el camí d'Emaús: «Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells» (Lc 24,13-25).

Les relacions personals han creat lligams. El rerefons és un acompanyament efectiu propiciat per la seva disponibilitat: «Us agraeixo les estones de conversa personal. M'heu donat la possibilitat d'acompanyar-vos i de sentir-me acompanyat. M'heu conegut i us he conegut.»

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Desde la Iglesia se atiende a un 10% de la población

No buscando la autocomplacencia, sino con ánimo de tomar conciencia de lo que se está llevando adelante desde la Iglesia en España y para informar con transparencia a la sociedad, fue presentada hace pocas semanas la **Memoria auditada de actividades 2016**. Este era y es un compromiso que adquirió la Iglesia y tiene que ver con su razón última, que es explicar su actividad. Lo que sobresale es el dato que la Iglesia católica en España atiende a 4,8 millones de personas, o lo que es lo mismo a un 10% de toda la población. Debe ser considerada, por tanto, un pilar de la sociedad española por la gran labor educativa, asistencial, cultural, conservadora del patrimonio o generadora de empleo con el que complementa el apoyo espiritual de sus fieles.

Hay que agradecer el apoyo de los 8,5 millones de contribuyentes que marcan la casilla de la Iglesia en la declaración de la renta y que permitió que en 2016 se aportara la cifra récord de 256,7 millones de euros, un 2,82% más que en el año anterior. Aunque la cifra es importante, estos fondos que los contribuyentes asignan, suponen sólo el 24%, una cuarta parte, de la financiación total de las diócesis. Los fieles, con sus aportaciones y donaciones voluntarias, llevan el mayor peso, un 36% del total. La Iglesia recibió en donativos 335 millones de euros y se puede decir que las aportaciones voluntarias de los fieles siguen siendo la principal fuente de financiación de la Iglesia, aunque existen diócesis pequeñas y rurales que no se podrían sostener sin la asignación que proviene del IRPF y del Fondo Común Interdiocesano. La Iglesia recibe dinero de los ciudadanos que libremente así lo deciden, pero después los revierte en la misma sociedad y en todo el mundo de forma bien amplia, y tres veces más.

Conviene que los mismos católicos sepamos que los centros sociales y asistenciales de la Iglesia para mitigar la pobreza y atender a la gente que está en situación de exclusión social han aumentado un 71% desde 2010, pasando de 5.337 centros a los actuales 9.110. Asimismo, para sostener su patrimonio, las diócesis en 2016 destinaron 71,14 millones de euros a proyectos de construcción, conservación y rehabilitación, que luego repercute en peregrinaciones y turismo. En el campo de la educación, la Iglesia tiene un papel relevante, no sólo por el ahorro que los colegios concertados católicos suponen para el Estado (2.559 millones de euros), sino también por los beneficios a los alumnos y familias. Por cada euro que se invirtió en educación católica, la sociedad recibió 4,1 euros. Tenemos el trabajo continuado y las actividades de las más de 23.019 parroquias, de las cuales más de la mitad en ámbitos rurales. En todas ellas se celebran 9,5 millones de eucaristías al año, y asisten más de 8,3 millones de personas. A estas tareas los sacerdotes y voluntarios dedican cada año 46,4 millones de horas.

Todo esto ¿hará reflexionar a aquellos que ponen trabas en vez de ayudas a esta tarea tan capilar y extensa de las comunidades eclesiales? Ayudar a la Iglesia, mantenerla, valorarla en su justa medida es algo positivo, porque a través de las comunidades eclesiales muchas personas pueden vivir su vida espiritual y sacramental, que es la primera y gran misión, pero también reciben servicios y ayuda, especialmente en momentos de dificultad, y soluciones a carencias sociales, con presencia de los valores cristianos.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

APLECS I DEVOCIÓ POPULAR A LA DIÒCESI

LA MARE DE DÉU ÉS VENERADA DES DE MOLT ANTIC
A LES MUNTANYES DE LA CERDANYA

Santuari de Bastanist

Al cor de la Cerdanya, al fons d'una vall al peu de la Serra del Cadí, hi podem descobrir un santuari modest i de gran ascendent a la comarca: Santa Maria de Bastanist és el refugi d'una Mare de Déu trobada a principis del segle VIII, diu la tradició. Allà, el primer diumenge de maig s'hi celebra un aplec popular que acull pelegrins de molts punts del Pirineu, majoritàriament de la Cerdanya. Després, al llarg de l'estiu, sempre es manté ple de canalla i de joves que s'hi apleguen en tongades de colònies.

Els infants i joves omplen cada matí i cada vespre el Santuari amb les seves pregàries durant els mesos de juliol i agost, i entremig aprenen actituds, respostes, valors, companyonia, coneixen l'esforç amb les excursions... la Mare de Déu els acull en les seves reflexions i peticions.

La casa de colònies del Santuari està situada al mateix costat del Santuari. Enmig del paratge i els parcs de dessota de la Serra del Cadí-Moixeró. Des d'aquest meravellós indret s'hi poden fer múltiples excursions tant per l'alta muntanya com pels pobles propers, tot fent itineraris per la Cerdanya.

El Santuari està obert a tothom sempre, durant l'estiu... és un indret magnífic, en el que la devoció i la simplicitat s'uneixen per donar servei als pelegrins de tota condició. Forma part de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, encara que la construcció original ha estat molt alterada al llarg dels segles.

L'església en l'actualitat és una construcció de pedra i maçoneria i coberta de pissarra, l'absis circular de pedra, que queda exteriorment ocult a causa de les edificacions que l'envolten i que és l'únic element original. És una església d'una sola nau, amb arcs formers i volta de canó. Creuer amb volta apuntada i paviment de

cairó. Als peus hi ha un cor de fusta.

De la seva època romànica només queda l'absis i una petita part de la nau. En travessar la porta de fusta, amb motlures clavades del segle XIX, podem llegir a la clau la data de 1705, quan l'església va ser reedificada. També va sofrir greus danys per les tropes franceses el 1790 i el 1804 i va ser incendiada durant la Guerra Civil espanyola l'any 1936. L'any 1949 es va recuperar i restaurar.

El Santuari es troba a 1.250 m d'altitud. Segons la llegenda, l'origen del Santuari es remunta al 705, quan s'hi va trobar una Mare de Déu. La tradició també té una altra versió, la que diu que la imatge de la Mare de Déu del Boix, va ser trobada per un jove pastor al mateix lloc on es va fer l'edificació, l'any 1109. Els experts van datar la verge romànica a l'entorn de 1150 i va ser venerada fins al 1936, quan desaparegué en un incendi. Actualment hi ha una còpia de la Mare de Déu de Núria.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

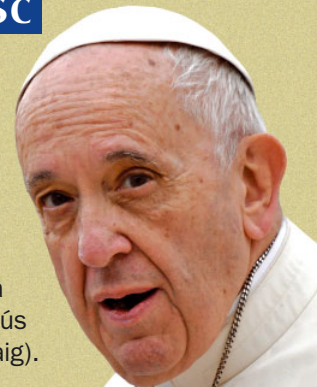

@Pontifex: «Cada ofensa, ferida o violència al cos del nostre semblant és un ultratge a Déu Creador i Pare» (5 de maig).

@Pontifex: «Senyor, converteix el nostre cor per tal que creixi la caritat a la terra» (7 de maig).

@Pontifex: «Santa Maria, Reina del Rosari, implora la misericòrdia de Jesús per a tots nosaltres pecadors» (8 de maig).

@Pontifex: «Som cristians en la mesura en què deixem que Jesús visqui en nosaltres» (9 de maig).

La Pobla de Segur es volca en la celebració del centenari de la presència de les Missioneres de l'Immaculat Cor de Maria

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir el dissabte 16 de juny, l'acte de celebració del centenari de la presència de les Germanes de l'Immaculat Cor de Maria, a la Pobla de Segur. La història de la congregació en aquesta població les va portar a ser primer Monges de la Vetlla a les cases particulars dels malalts, i després responsables de l'Hospital de la Pobla i de l'actual residència municipal, Mare de Déu de Ribera.

Mons. Vives va ser rebut a la seva arribada per l'Alcalde, Il·lm. Sr. Lluís Bellera, i la Tinent d'Alcalde, Sra. Assumpció Civit, així com per la Superiora de la Comunitat, Gna. M. Jesús Alcalde, i per la Mare General, la Gna. Pilar Lazcon. També hi fou present la Consellera de Justícia, Hble. Sra. Esther Capella, i alcaldes de pobles propers. Van concelebrar Mn. Josep M. Mauri, Mn. David Codina i els preveres de la vila amb el Rector, Mn. Josep Eliud Arias, Mn. Francesc Lloret i Mn. Joan Peretó.

Els actes van començar a les quatre de la tarda amb la projecció d'un recull d'imatges des dels inicis de la presència de les religioses a la Pobla. Tot seguit es va celebrar la missa presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, que va posar èmfasi en la donació i en la capacitat d'entrega de les monges, a imatge de la Mare de Déu, sempre plena d'esperança i de caritat, Mare de tota l'Església i de la humanitat. Va recordar que les religioses són persones totalment consagrades als altres, tots els dies. Atenen els malalts amb amor i donen a tots atenció, esperança i caritat.

En acabar la celebració eucarística, l'Alcalde en el torn de parlaments va fer un emocionat agraïment a les religioses assegurant que el poble porta al cor totes les monges que han passat per la comunitat de la Pobla de Segur, perquè tots els habitants de la ciutat tenen o han tingut algú a la

residència. Per la seva banda, la Consellera de Justícia, que se sent filla de la Pobla de Segur, va posar en relleu la importància de la comunitat de monges i el seu sentit de servei. També va parlar la Superiora general, Gna. Pilar Lazcon, que va agrair la col·laboració mútua entre institucions i comunitat que ha portat a treballar amb molts bons fruits, podent realitzar així el carisma de «servir i estimar». La Sra. M. Àngels va donar un sentit i emocionat testimoni personal del viscut pels seus avis, que van amagar a casa seva les monges durant la Guerra Civil.

Amb aquest acte, l'Ajuntament va voler reconèixer la gran tasca d'atencions que les germanes han dut a terme a la població. Fa unes dècades van

facilitar el naixement de molts nadons a la Pobla i, des de fa gairebé 60 anys, vetllen per la gent gran de la població i de la comarca. Les germanes de la congregació del Cor de Maria van instal·lar-se a la Pobla de Segur, a petició dels veïns, el 14 de febrer de 1918 i es dedicaren a vetllar els malalts a domicili. És per això que popularment se les coneixia com a Monges de la Vetlla. Passats uns anys de canvis i dedicació es va veure la necessitat de crear un nou hospital i gràcies a la implicació i col·laboració de l'Ajuntament i els veïns de la població, l'any 1959 es va fundar l'actual Residència Mare de Déu de Ribera, on des de llavors les germanes desenvolupen la seva tasca assistencial i religiosa, i col·laboren amb la Parròquia.

► **Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia a Montserrat.** En les activitats d'aquest estiu 2018, i en el marc de la Trobada general d'Anima-

dors de Cant per a la Litúrgia, s'han convocat tres trobades de direcció musical a Montserrat. Del dia 23 al 28 de juliol, el taller està dirigit per

Cinta Ollé; del 30 de juliol al 4 d'agost, per Marc Díaz; i del 13 al 18 d'agost, per Aïda Espelt. A més, s'han previst tres concerts d'orgue, amb motiu del

centenari del P. Gregori Estrada (1918-2018) els dies 27 de juliol, 3 d'agost i 17 d'agost, a càrrec de Modest Moreno.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Is 1,10-17 / Sl 49 / Mt 10,34-11,1]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent del mar; santa Magdalena Albrici de Como, verge agustina.

17. ■ Dimarts [Is 7,1-9 / Sl 47 / Mt 11,20-24]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855);

beates Annetta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / Sl 93 / Mt 11,25-27]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus set fills, mrs.

19. ■ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / Sl 101 / Mt 11,28-30]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Simmac, pa-

pa (sard, 498-514), beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Divendres [Is 38,1-6.21-22.7-8 / Sl: Is 38,10-16 / Mt 12,1-8]. Sant Elies, profeta (s. IX aC); santa Margarida, vg. i mr.; sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Dissabte [Mi 2,1-5 / Sl 10 / Mt 12,14-21]. Sant Llorenç de Brin-

disi (1559-1619), prevere caputxí i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxades, vg.

22. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 23,1-6 / Sl 22 / Ef 2,13-18 / Mc 6,30-34]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebra de Jesús; sant Teòfil, pretor romà màrtir; sant Menelau, abat.

Diumenge XV de durant l'any (B)

COMENTARI

El culte autèntic fa brollar el dret i rajar la justícia

Amós (meitat del s. VIII aC) és el primer profeta amb llibre propi. L'època sembla econòmicament pròspera, sense guerres, demogràficament creixent i amb culte molt abundant.

Però el profeta denuncia greus injustícies amb rics cada cop rics i pobres cada cop més pobres; preparatius per a la guerra i buidor d'un culte que no fa brollar el dret i rajar la justícia.

La secció 7,10s és clau per copsar el conflicte. *Amasies* sacerdot perverteix la realitat prenent que *Bet-El* («Casa de Déu» en hebreu) sigui *santuari del rei i temple de l'estat*, on el sacerdot ja no promou el projecte de Déu sinó que defensa els interessos del rei.

Amós, que no ha buscat ser profeta, té clar que si el Senyor li diu: «*Ves a profetitzar el meu poble*», ell sense dubtar-hi va i profetitza en nom de Déu.

La carta als Efesios té la seva perfecta síntesi en l'himne de lloança a Déu, originat en la litúrgia de les primeres comunitats cristianes.

Al text original un sol subjecte gramatical —*Déu i Pare*— regeix sintàcticament tot l'himne amb tres verbs principals: *ens escollí... ens agracià... ha fet abundar cap a nosaltres*.

L'himne és de lloança a *Déu que és Pare*, primer i gran protagonista de l'acció salvífica.

La resta de la pregària eulògica aclarirà el rol de *nostre Senyor Jesucrist*, segon protagonista principal.

L'himne comença descrivint els dons salvífics com a *benediccions espirituals* i acaba definint l'Esperit Sant com a *penyora de l'heretat que Déu ens té reservada*.

Amb quin objectiu? *Perquè fóssim sants*.

La perícopa sobre els Dotze té 4 parts: a) enviament *de dos en dos* com a proto-tipus d'equip missioner i donació de *poder* que és capacitat per créixer i fer créixer; b) instruccions sobre l'equipatge, on no importen els detalls sinó l'austeritat exigida pel model de Jesús; c) instruccions per als missioners a favor d'un treball aprofundit i descarregant als Enviats de la responsabilitat dels destinataris; d) actuació des Dotze que, com Jesús, *predicaven, treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts*.

Mn. José Luis Arín

► Lectura de la profecia d'Amós (Am 7,12-15)

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, vés-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat.» Amós li respongué: «Jo no sóc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo sóc pastor i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrere els ramats i m'ha dit: «Vés a profetitzar a Israel, el meu poble»».

► Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-14) (Versió abreujada)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel. Ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreensibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,7-13)

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, i només les sandàlies per calçat. I els deia: «A la primera casa on us allotgeu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espelseu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells.»

Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

► Lectura de la profecia de Amós (Am 7,12-15)

En aquellos días, Amasías, sacerdote de Betel, dijo a Amós:

«Vidente: vete, huye al territorio de Judá. Allí podrás ganarte el pan, y allí profetizarás. Pero en Betel no vuelvas a profetizar, porque es el santuario del rey y la casa del reino».

Pero Amós respondió a Amasías: «Yo no soy profeta ni hijo de profeta. Yo era un pastor y un cultivador de sicomoros. Pero el Señor me arrancó de mi rebaño y me dijo: «Ve, profetiza a mi pueblo Israel»».

► Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-14) (Versión abreviada)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado. En él, por su sangre, tenemos la redención, el perdón de los pecados, conforme a la riqueza de la gracia que en su sabiduría y prudencia ha derrochado sobre nosotros, dándonos a conocer el misterio de su voluntad: el plan que había proyectado realizar por Cristo, en la plenitud de los tiempos: recapitular en Cristo todas las cosas del cielo y de la tierra.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,7-13)

En aquel tiempo, Jesús llamó a los Doce y los fue enviando de dos en dos, dándoles autoridad sobre los espíritus inmundos.

Les encargó que llevaran para el camino un bastón y nada más, pero ni pan, ni alforja, ni dinero suelto en la faja; que llevaran sandalias, pero no una túnica de repuesto. Y decía: «Quedaos en la casa donde entréis, hasta que os vayáis de aquel sitio. Y si un lugar no os recibe ni os escucha, al marcharos sacudíos el polvo de los pies, en testimonio contra ellos.»

Ellos salieron a predicar la conversión, echaban muchos demonios, ungiendo con aceite a muchos enfermos y los curaban.